

Nr 427.

Av herr Nilsson, Bror, m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om nöjesskatt.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 344 med förslag till förordning om nöjesskatt har vidtagits den nyheten att bland beskattningsbara nöjestillställningar upptaga tävling i yrkesduglighet. Om man vid läsningen av den föreslagna lagtextens 3 § punkt d) till äventyrs skulle tvivla på att lagförslaget verkligen åsyftar t. ex. jordbrukarungdomens tävlingar inom olika grenar av lantushållningen, så bortfaller detta tvivel alldeles när man läser departementschefens yttrande å s. 33 i den kungl. propositionen. Där heter det nämligen: »Jämväl uppvisning eller tävling i yrkesduglighet — såsom i mjölkning och plöjning — eller eljest i skicklighet av visst slag, exempelvis frågesports-, bridge- eller schacktävlan och trolleriföreställning torde, såsom de sakkunniga förordat, böra anses vara skattepliktiga nöjestillställningar». Denna i ett andetag gjorda sammanställning av tävlan i mjölkning och plöjning med tävlan i bridge- och trolleriföreställning måste anses föga passande och ägnad att hos jordbrukarungdomen framkalla känslor av olust och bitterhet. Den omaka sammanställningen ger även omedelbart belägg för, att det här är fråga om beskattningsobjekt av så vitt skilda slag, att de helt enkelt icke kunna eller böra sammanföras, å ena sidan främjandet av yrkesskickligheten hos vår ungdom på ytterst betydelsefulla arbetsområden och å andra sidan rena skämt- och nöjestillställningar.

Den föreslagna bestämmelsen i ovan anförda lagrum står också i uppenbar strid mot 14 § i samma lagförslag där det heter: »Ej heller skall nöjesskatt utgå för nöjestillställning, som anordnas i undervisnings- eller uppfostringssyfte och som med hänsyn till sitt innehåll jämväl är ägnad att tjäna sådant syfte».

För var och en, som deltagit i ungdomsarbetet på den svenska landsbygden, står det fullt klart, att knappast någonting är mera ägnat att främja ungdomens håg och lust för sitt yrke och praktisk utbildning i detsamma som väl planlagda och utförda tävlingar. Dessa praktiseras också, främst av Jordbrukareungdomens förbund (J. U. F.), vilket förbund åtnjuter ett statsbidrag av 100 000 kronor, men även av flera andra på landsbygden verksamma ungdomsorganisationer. Om nu någon sådan organisation i det dubbla och var för sig vällovliga syftet att uppmuntra medlemmarnas flit och skicklighet samt förstärka ekonomien, t. ex. för

att finansiera en bygdegård, anordnar en offentlig tillställning med inträdesavgift, vilken många bland de äldre gärna ge för att stödja och hjälpa ungdomen, då skulle denna tillställning vara belagd med nöjesskatt. Detta är orimligt och stridande mot de strävanden, som statsmakterna hittills lagt i dagen.

Nu kan det visserligen sägas, att nöjesskatt enligt förslaget skall utgå även för sådana av det allmänna omhuldade verksamhetsgrenar som tävlan i sport, idrott eller gymnastik, men genom bestämmelser i 15 § om att för varje tillställning åtnjutes befrielse från den del av nöjesskatten, som belöper å ett sammanlagt avgiftsbelopp av 2 000 kronor, hava dessa tävlingsgrenar fått en favör, som gör, att de icke kunna jämföras med tävlingar i yrkesskicklighet. Vid ett eventuellt övervägande att giva tävlingar i yrkesduglighet en liknande favör eller utesluta dem ur lagtexten, förordas utan tvekan det senare alternativet.

Det bör framhållas, att även mera festligt betonade tävlingar i yrkesduglighet, exempelvis ryttartävlingar, anordnade av jordbruksungdom, böra vara befriade från nöjesskatt.

En anmärkning av mera formell natur kan riktas emot det framlagda lagförslaget. Den gäller 4 §, som är oklar. Detta gäller främst frågan, huruvida tillställning, vartill förening inbjuder en eller flera angränsande föreningar av samma slag, skall vara att anse såsom offentlig eller icke. För att vinna full och otvetydig klarhet i detta avseende borde till 4 § fogas sista stycket i samma paragraf i nu gällande förordning om nöjesskatt (nr 478 år 1940), nämligen följande: »Anordnas tillställning av en till viss organisation ansluten förening, skall den omständigheten, att utom föreningens egna medlemmar jämväl medlemmar i andra till organisationen anslutna föreningar äga tillträde, icke föranleda, att tillställningen skall vara att anse såsom sådan, till vilken allmänheten har tillträde.»

Med stöd av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 344 med förslag till förordning om nöjesskatt för sin del måtte besluta att 3 § punkt d) och 4 § skola erhålla följande lydelse:

3 §.

d) uppvisning eller tävling i sport, idrott eller gymnastik så ock i skicklighet av visst slag.

4 §.

Såsom nöjestillställning, därest tillställningen uppenbarligen utgör dylika tillställningar, eller ingår offentlig lokal (abonnerad föreställning), eller eljest, har tillträde.

Anordnas tillställning av en till viss organisation ansluten förening, skall den omständigheten, att utom föreningens egna medlemmar jämväl medlemmar i andra till organisationen anslutna föreningar äga tillträde, icke föranleda, att tillställningen skall vara att anse såsom sådan, till vilken allmänheten har tillträde.

Stockholm i november 1945.

B. A. Nilsson.

Gust. E. Andersson.

Ivar Persson.

Gustav Hallagård.

Gärda Svenson.
